

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa A.K.

przeciwko M.Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 marca 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje adwokat K.M. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł podwyższoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest

sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powódka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania bez powołania się na konkretną podstawę spośród wymienionych wyżej, a w ramach uzasadnienia tego wniosku wskazała na konieczność rozważenia przez Sąd kwestii: „1) czy w świetle dyspozycji art. 415 k.c. i art. 361 § 2 k.c. szkodę poniesioną z tytułu sprzedaży nieruchomości według ceny ustalonej w wadliwej opinii biegłego sądowego ustala się na podstawie rzeczywistej wartości nieruchomości ustalonej na podstawie cen transakcyjno-rynkowych nieruchomości spełniających kryteria nieruchomości podobnych czy też na podstawie ceny, którą można uzyskać ze sprzedaży tej konkretnej nieruchomości?; 2) czy w świetle art. 415 k.c. na odpowiedzialność deliktową biegłego sądowego wydającego opinię w przedmiocie wyceny nieruchomości na potrzeby toczącego się postępowania egzekucyjnego mają wpływ zaniechania ze strony właściciela wycenianej nieruchomości w postaci niezaskarżenia decyzji organów egzekucyjnych ustalających wartość nieruchomości przyjętej jako podstawa do określenia ceny wywoławczej podczas licytacji zgodnie z wnioskami opinii biegłego? 3) za pomocą jakich środków dowodowych należy ustalić szkodę poniesioną przez właściciela nieruchomości sprzedanej według ceny ustalonej w wadliwym operacie szacunkowym wydanym przez biegłego sądowego na potrzeby postępowania egzekucyjnego w świetle art. 415 k.c., art. 361 § 2 w zw. z art. 6 k.c.?”.

Dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu i podanie, które z nich występują w sprawie oraz uzasadnienie tego stanowiska (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nieopubl.). Sąd Najwyższy nie jest bowiem trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną,

będącą szczególnym środkiem zaskarżenia, wnoszonym i rozpoznawanym nie tylko w interesie skarżącego, ale przede wszystkim w interesie publicznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2014 r., I CSK 510/13, nieopubl.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że - chociażby ze względu na odmienny cel instytucji przedsądu i jej odrębne oraz kwalifikowane przesłanki - wskazanie i uzasadnienie okoliczności decydujących o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może polegać na odwołaniu się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. W prawidłowo sporządzonej skardze kasacyjnej oba powyższe elementy muszą pojawić się oddzielnie i autonomicznie.

Pytania sformułowane w uzasadnieniu wniosku powódki o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mają cech zagadnień prawnych wymagających rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ma mieć poważny, istotny i uniwersalny charakter. Powinno wywoływać zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne, o których Sąd Najwyższy nie miał okazji jeszcze się wypowiedzieć. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego powinno być konieczne dla wydania prawidłowego orzeczenia w sprawie, w której wniesiona została skarga kasacyjna, ale i dla rozwoju judykatury. Skarżący oprócz samego sformułowania zagadnienia powinien przedstawić też argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie powinno być istotne z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu dla systemu prawa. Nie może mieć ono zatem charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi o kwalifikację prawną szczegółowych elementów podstawy faktycznej rozstrzygnięcia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 30 kwietnia 2015 r., V CSK 598/14, nieopubl.).

Pytania zadane przez skarżącą w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odnoszą się wyłącznie do subsumpcji ustalonych w sprawie faktów pod przepisy prawa, z których powódka wywodziła roszczenie. W ramach sformułowanych pytań powódka pominęła zupełnie okoliczność, że wyceniana przez pozwaną nieruchomość była sprzedawana na licytacji

prowadzonej według przepisów o egzekucji sądowej. Przepisy te zakładają, że cena wywołania będzie niższa od sumy oszacowania (art. 965 k.p.c., art. 983 k.p.c.) i tak samo cena, za którą nieruchomość może być przejęta na własność (art. 982 § 3 k.p.c. i art. 984 § 1 k.p.c.). Cena uzyskana za nieruchomość jest kształtowana przez oferty (postąpienia) licytantów. O atrakcyjności rynkowej nieruchomości trzeba zatem wnioskować z uwzględnieniem tego, jakim zainteresowaniem nieruchomość cieszyła się wśród potencjalnych nabywców licytacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.), orzeczono jak w postanowieniu.

O wynagrodzeniu należnym pełnomocnikowi reprezentującemu powódkę z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono stosownie do § 2 ust. 1, § 4 ust. 1, § 8 pkt 7, § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. poz. 1714 ze zm.).